

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyň: **a) D. M., b) Z. M.**, zastoupená zákonnou zástupkyní D. M., obě zastoupené opatrovníci pro řízení Z. V., administrativní pracovníci Krajského soudu v Praze, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2006, č.j. 46 Az 47/2005 – 32,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadly žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 31. 8. 2005, č.j. OAM-388/LE-JE01-JE01-2005. Tímto rozhodnutím nebyl žalobkyním udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb. a současně bylo vysloveno, že se na ně nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 cit. zákona. Důvod přijatelnosti kasační stížnosti spatřovaly žalobkyně v tom, že se soud žádným způsobem nevypořádal s navrženými důkazy. Tato vada pak mohla mít za následek nezákonnost celého rozhodnutí, přičemž ústavní pořádek vylučuje možnost libovůle soudu při volbě jeho postupu. Soud má povinnost řádně své kroky v rozhodnutí zdůvodnit tak, aby jeho rozhodnutí byla předvídatelná. Vyžadování respektu těchto zásad pak zdaleka přesahuje vlastní zájem žalobkyň na úspěšném výsledku sporu, neboť jejich dodržování tvoří samu podstatu práva na soudní ochranu a tím i podstatu demokratického právního státu. Důvody kasační stížnosti podřadily žalobkyně ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a spatřovaly je v nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí a v jiných vadách řízení. Závěrem navrhl, aby byl napadený rozsudek Krajského soudu v Praze zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení.

Po podání kasační stížnosti žalobkyně opustily p. s. B. a jejich pobyt od té doby není znám. Usnesením ze dne 19. 5. 2006 proto Krajský soud v Praze ustanovil žalobkyním opatrovnici pro řízení podle ust. § 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s.

Podle § 33 písm. e) zák. č. 325/1999 Sb. ve znění zákona č. 350/2005 Sb. soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (žalobce) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil. Stejně tak soud postupuje podle písm. b) cit. ustanovení v případě, kdy nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce).

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v daném případě došlo k naplnění podmínek ust. § 33 písm. b) a e) zák. č. 325/1999 Sb. Řízení o kasační stížnosti proto dle výše citovaných ustanovení zákona zastavil.

Řízení bylo zastaveno, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 28. února 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

